

Schriftlicht

A. van Houdt

Blijf u inspannen voor uw redding!

Super irritant, die leer van de verkiezing! Mijn catechisant wond zich er echt over op. ‘Ben je verworpen, dan sta je machteloos. Al doe je nog zo je best, je gaat toch verloren. Maar ben je uitverkoren, dan zit je op rozen. Wat doet het ertoe hoe ik leef? Alleen als God zijn oog op jou laat vallen, word je behouden. Stuitende willekeur, of niet soms? Ik kap ermee mijn best te doen te scoren op het punt van m’n geloof! Het legt geen gewicht in de schaal.’

Blijf u inspannen voor uw redding, en doe dat in diep ontzag voor God, want het is God die zowel het willen als het handelen bij u teweegbrengt, omdat het hem behaagt.

(Filippenzen 2:12b-13)

Twee bijbelse noties. Prachtig verwoord in één tekst. Je bent aangewezen op Gods genadige verkiezing. Compleet.

En tegelijk vraagt de HERE dat jij je inzet op het punt van je geloof. Compleet.

Raar. Hangt je behoud dan toch af van je eigen inspanningen? De leer van de uitverkiezing zegt toch: je kunt zelf geen bijdrage leveren aan je behoud. Geloof, zaligheid, het moet je door God gegeven worden. En de HERE geeft het alleen aan wie Hij daarvoor heeft uitgekozen.

Die beslissing viel al, toen God alle mensen nog scheppen moest, zegt Paulus in Efeziërs 1:4.

Voor Hij de basis legde voor deze wereld, heeft de HERE dat besluit al genomen. De één ontvangt de zegen van de verlossing door Christus en de ander niet.

Nu zegt Paulus dat je je moet inspannen voor je redding. En doe dat in diep ontzag voor God. Dat is schrikken! Loopt het misschien toch nog fout met je af?

Noodzakelijke oproep

Paulus beleefde een benarde situatie. Hij zat achter de tralies, in Caesarea of Rome. Gelukkig was de gemeente van Filippi hem niet vergeten. Ze hadden Epafroditus op pad gestuurd. Die had wat bij zich voor het levensonderhoud van Paulus. Ze kenden elkaar nu al meer dan tien jaar, de apostel en deze gemeente.

Filippi heeft altijd gehoorzaam geluisterd naar de instructies van Paulus. Ze beseften dat hij die hun in de naam van de HERE voorhield. Als je naar deze dienstknecht van God luistert, luister je naar God zelf. Ga daar vooral mee door, zo stimuleert Paulus de gemeente.

Wel legt de apostel de vinger bij een zere plek. Blijf je gedragen zoals dat bij het evangelie van Christus past (Fil. 1:27). Blijkbaar was die oproep nodig. De gemeente van Filippi beleefde turbulente tijden. Er was veel tegenstand tegen het evangelie. Niet alleen van buitenaf. Intern waren er ook problemen. Ook daarop sprak Paulus hen aan. Wees eensgezind, zegt hij, één in liefde, één in streven, één van geest.

Neem een voorbeeld aan Christus, zegt Paulus. Hij hield niet koste wat het kost vast aan de heerlijkheid die Hij als Zoon van God in de wereld had. In plaats van de glorie koos Hij voor vernedering, het kruis. Hij koos de meest verachtelijke dood.

Wat een houding! Jezelf zo diep vernederen, voor zondige mensen, aan wie Hij niets verplicht was.

Christus' mentaliteit

Laat die mentaliteit van de Meester zich ook meester maken van de volgelingen. Zij zijn de gemeente die Christus Zich dankzij deze mentaliteit heeft verworven. Sta eens even stil bij wat Christus voor ons allemaal deed! Daar word je stil van!

Blijf in het spoor van Christus, zegt Paulus. Nu ik in de gevangenis zit, komt het erop aan dat jullie blijven gehoorzamen. Kwam jullie gehoorzaamheid voort uit mijn aanwezigheid? Of kwam het echt op uit jezelf, uit je hart? Heb je die uitstraling?!

Want de Vader heeft Christus verhoogd. Hij stuurt alles nu aan op de dag van Christus' terugkomst. En dan zal iedereen erkennen dat Jezus Heer is.

Dat kan op twee manieren gebeuren. Con amore, als je Hem van harte gehoorzaamt in je leven. Je kunt er ook toe gedwongen worden.

Als je nu weigert Hem te erkennen als Heer – dan wacht de eeuwige straf. Dat verklaart Paulus hartstochtelijke oproep. Blijf je behoudenis bewerken met vreze en beven! Je eigen redding staat op het spel.

Want Christus komt eraan. Hij zal iedereen tot erkenning dwingen. Hij zal ook iedereen oordelen. Daarom, werk nu met volle inzet aan je eigen redding, met vreze en beven.

Bedoelt Paulus dat je de wederkomst van Christus vol onzekerheid tegemoet moet zien? Moet je je angstig afvragen: hoe zal het dan met mij aflopen?

Dat kan nodig zijn. Als jouw weg ertoe leidt dat je Christus straks tegen wil en dank moet erkennen, dan heb je alle reden om die dag met angst en beven tegemoet te zien. Maar de insteek is hier geen angst over een onzekere afloop. Als je maar gelooft wat Paulus net geschreven heeft. Christus heeft Zich voor je vernederd tot de dood aan het kruis! Welke Rechter kun je nu beter verwachten dan Hem, die zijn leven voor jou heeft gegeven!

Toch zelf scoren?

Maar, hoe kan Paulus nu zeggen dat jij je moet inspannen voor je redding? Moet je dan toch zelf scoren met het oog op je behoud? Dat kan niet waar zijn.

Paulus noemt het in Filippenzen 1:29 een genade die je door God verleend is, dat je in Christus gelooft. Door het geloof word je behouden. Maar zélf dat geloof krijg je alleen uit genade. Dan kan je behoud nooit liggen aan je eigen prestaties.

Het hangt dus niet daarvan af of iemand wil, dan wel of iemand loopt, maar van God, die Zich ontfermt, zegt Paulus in Romeinen 2:16. Datzelfde zegt hij hier, in vers 13: 'Want God is het die om zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt.' Met het welbehagen van God bedoelt Paulus dat God een besluit nam omdat Hij het zo wilde. Uit alle mensen koos Hij zijn gemeente uit. Om dat besluit van zijn welbehagen uit te voeren, zond God zijn Zoon. Christus moest Zichzelf vernederen aan het kruis, en door zijn dood voor Gods gemeente betalen. Maar daar liet God het niet bij. Om zijn verlossingsplan uit te voeren gaat Hij ook in mensen wonen. Ook in de gemeente van Filippi.

Paulus kon er niet meer bij zijn. De dienstknecht stond aan de zijlijn. Maar de HERE was daar nog wel. Hij werkte daar zelfs in het hart van de gemeenteleden, door de Heilige Geest, die op Pinksteren was uitgestort. Waar zondige daden waren, zorgde Hij dat er weer gehoorzame daden kwamen. En Hij werkte ook de hartelijke begeerte om te gaan leven volgens zijn richtlijnen.

Als God zijn verlossingsplan uitvoert, dan werkt Hij zowel het willen als het werken. Dat is nou zo mooi. Dan zorgt Hij dat je wedergeboren wordt. Opnieuw geboren. De nieuwe mens, die weer gaat leven naar zijn wil. Dat je weer wilt, dat is helemaal zijn werk.

Maar dan kan Paulus toch nooit bedoelen dat je het zelf presteren moet? Alles wat je aan goede dingen doet, is helemaal het werk van God!

Span je in!

En tóch schrijft Paulus: blijf u inspannen voor uw redding.

Dat kan de HERE tegen je zeggen, omdat Hij bij het uitvoeren van zijn plan om je te verlossen zo wonderlijk en zo diep te werk gaat. Dan zendt Hij zijn Heilige Geest, die een nieuwe mens van je maakt. En die pakt je zo grondig aan, dat je echt weer gaat willen.

De Geest van God werkt zo almachtig in je, dat Hij jouw wil ertoe brengt zelf weer het goede te willen. Dat blijft wel altijd een kwestie van vallen en opstaan. Wij moeten met Paulus belijden: ‘Wat ik verlang te doen, het goede, laat ik na; wat ik wil vermijden, het kwade, dat doe ik’ (Rom. 7:19).

Dat herken je bij jezelf, of niet soms? En je ervaart hoe frustrerend het kwade is. Maar je wilt het goede wel, want de Geest van God pakt je al wel aan! En daarom kun je nooit gered worden zonder dat je jezelf weer gaat inspannen. Dat is onmisbaar voor je behoud. Daarom drukt Paulus zich zo sterk uit. Blijf je eigen behoud bewerken.

Maar wij zijn toch zo verdorven, dat we helemaal onbekwaam zijn tot iets goeds en uit op elk kwaad? Ja, behalve wanneer wij door de Geest van God opnieuw geboren worden. De behoudenis is in niemand anders dan in Christus, want zijn naam is de enige op aarde die de mens redding biedt.

En tegelijk: blijf je inspannen voor je redding, met een inzet van 100 %. Omdat het God zelf is, die om zijn welbehagen zowel het willen als het handelen bij je teweegbrengt. Dat is niet minder dan een leven in geloof en bekering. Als een nieuw mens. Een wedergeboren christen! Alleen langs die weg van de wedergeboorte wil Hij je naar de definitieve redding brengen, de dag van Christus' wederkomst. Als je het anders wilt of doet, knip je het verlossingswerk van God in twee stukken. Ook dat kom je wel tegen! Het ene willen we graag hebben: de vergeving van de zonden. Het andere laat hen koud: dat God weer een nieuwe mens van je maakt. Dan moet er te veel aan de kant. Alleen met de vergeving op de loop gaan, dat is ook heel aantrekkelijk! Dan kun jij je leven gewoon op de oude voet voortzetten en het inrichten naar je eigen ideeën.

Houd vol!

Maar zo oppervlakkig pakt God je verlossing niet aan. ‘Streef ernaar een heilig leven te leiden, wie dat niet doet zal de HERE niet zien’, zegt Hebrëen 12:14. Het is nodig, dat we in de ontvangen genade volharden! Werk het! Bewerk het! Span je ervoor in. Zoals Petrus het schrijft in 2 Petrus 1:10: ‘U moet u inspannen om uw roeping en uitverkiezing waar te maken. Als u dit alles doet, komt u nooit ten val.’

Blijf je behoudenis bewerken! Hoe? De Kanttekenaren bij de Statenvertaling zeggen: Dat doen we door het gebruik van de middelen die God daarvoor heeft ingesteld.

Het middel bij uitstek is de kerkgang. Door de bediening van het Woord wil de HERE ons instructies geven en stimuleren met het oog op de opbouw van ons geloof en de onderlinge liefde. Ook mag je doop en avondmaal gebruiken om je geloof sterker te maken. Doe aan bijbelstudie, persoonlijk en samen. Ken de persoonlijke omgang met de HERE, de vertrouwelijk omgang met God (Ps. 25:14). Met aandacht voor verandering en vernieuwing, niet van uiterlijke vormen in de kerk, waar wij ons vaak zo druk om maken – maar het gaat om iets dat veel belangrijker is. Verandering van je hart en vernieuwing van je leven!

Gebruik vooral ook het middel van het gebed. Neem er ruim de tijd voor om alleen met God te zijn. Om je zorg en je verdriet, je angst en je twijfel, maar ook je blijdschap te delen met Hem. Om de keuzes die je maakt in je leven, voor te leggen aan Hem. Om Hem je zonden te belijden, Hem vergeving te vragen. En je zegt: HERE, blaas met de adem van uw Geest en Woord het nieuwe leven in mijn hart. Dan hoef ik niet meer in te zitten over mijn kleine kracht en mijn eigen feilen en falen. Maar dan ga ik ervoor in de kracht van uw Heilige Geest. En ik weet het, HERE, het is allemaal 'door U, door U alleen, om 't eeuwig welbehagen'.

Het moet allemaal van Gods kant komen. Dat is verkiezing! Heb je daarvan al leren zingen in je leven? Van het wonder van Gods genade, dat Hij zijn oog op je heeft laten vallen? En krijg je ook steeds meer oog voor de andere kant?

Wie in Gods welbehagen mogen delen, worden nu ook geroepen naar Hem toe te gaan. Zo zingen wij dat in verootmoediging, als lofprijzing en aanbiddingslied met Psalm 147:

Zijn welbehagen zal slechts wezen met allen die Hem need' rig vrezen.

Die met hun harten voor Hem open op zijn genade en liefde hopen!